

Republika Hrvatska
Općinski sud u Bjelovaru
J. Jelačića 3, Bjelovar

Pn-22/2023-46

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Bjelovaru po sucu toga suda Miroslavu Borkoviću kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Darka Hranića iz Bjelovara, Profesora Dragutina Grganića 27, OIB 69378052904, kojeg zastupa punomoćnik Žarko Obradović, odvjetnik u Bjelovaru, protiv tuženika Croatia osiguranja d.d. Zagreb, V. Jagića 33, OIB 26187994862, kojeg zastupaju punomoćnici Odvjetničkog društva Župić & partneri d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 37/B, radi naknade štete, nakon održane i zaključene javne glavne rasprave 11. lipnja 2026. u nazočnosti punomoćnika stranaka, primjenom čl. 335 st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22; dalje: ZPP), dana 27. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Tuženik Croatia osiguranje d.d. Zagreb, V. Jagića 33, OIB 26187994862, dužan je platiti tužitelju Darku Hraniću iz Bjelovara, Profesora Dragutina Grganića 27, OIB 69378052904, iznos od 2.091,04 EUR (slovima: dvijetisuće devedesetjedaneuroičetiricenta) sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, tekućom od dana donošenja ove odluke do isplate, u roku od 15 dana.

II. Tuženik Croatia osiguranje d.d. Zagreb, V. Jagića 33, OIB 26187994862, dužan je platiti tužitelju Darku Hraniću iz Bjelovara, Profesora Dragutina Grganića 27, OIB 69378052904, iznos od 425,33 EUR (slovima: četristo dvadesetpeteuraitridesettricenta) sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, tekućom od dana donošenja ove odluke do isplate, u roku od 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu koji se odnosi na isplatu:

- razlike naknade neimovinske štete iznad iznosa dosuđenog u toč. I. izreke ove presude do tužbom zatraženog iznosa od 9.000,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 3. ožujka 2023. kao dana podnošenja tužbe do isplate,

- razlike naknade imovinske štete za tuđu pomoć iznad iznosa dosuđenog u toč. II. izreke ove presude do tužbom zatraženog iznosa od 1.000,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 3. ožujka 2023. kao dana podnošenja tužbe do

isplate,

- zakonskih zateznih kamata na iznos od 2.516,37 EUR u razdoblju od 3. ožujka 2023. kao dana podnošenja tužbe do 26. srpnja 2026.,

pri čemu se zakonska zatezna kamata do 29. prosinca 2023. određuje po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

IV. Nalaže se tužitelju da tuženiku nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 898,10 EUR sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, tekućom od dana donošenja ove odluke do isplate, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je protiv tuženog podnio tužbu radi naknade štete u kojoj tvrdi da se 19. listopada 2020. oko 19,20 sati na Južnoj bjelovarskoj obilaznici dogodila prometna nezgoda u kojoj je tuženikov osiguranik Dušan Zorić upravljajući osobnim automobilom marke Peugeot, reg. oznake BJ 537-GG, započeo radnju skretanja u lijevo u pravcu raskrižja s Pakračkom ulicom pogrešno držeći da time ne dovodi u opasnost druge sudionike u prometu i naletio na motocikl marke Yamaha, tip Virago, reg. oznake BJ 652-IG, kojim je upravljao tužitelj krećući se iz suprotnog pravca zadržavajući pravac kretanja. Uslijed udara motocikla u zadnju desnu stranu osobnog automobila tužitelj je pao na kolnik i zadobio tešku tjelesnu ozljedu. Tuženikov osiguranik u predmetu ovoga suda broj K-491/2020 oglašen je krivim za kazneno djelo protiv sigurnosti prometa – izazivanjem prometne nesreće u cestovnom prometu označenom u čl. 227. st. 2. u vezi st. 1. Kaznenog zakona, a kažnjivom po čl. 227. st. 2. Kaznenog zakona. Tužitelj je nakon prometne nezgode odvežen na odjel kirurgije bjelovarske bolnice gdje je utvrđeno da je zadobio povredu prijeloma IV. – VII. rebara lijevo, prijelom desne podlaktice i viševrni prijelom lijeve lopatice. Na bolovanju je proveo godinu dana. Prije podnošenja tužbe tuženik je tužitelju isplatio nesporni iznos štete od 33.000,00 kn i trošak zastupanja od 2.000,00 kn s PDV-om, a pri tom je uzet u obzir tužiteljev doprinos u omjeru od 20%. Tužitelj tvrdi da je štetnim događajem povrijeđeno njegovo pravo osobnosti u vidu prava na tjelesno i na duševno zdravlje pa uvažavajući jačinu i trajanje povreda za pretrpljeni intenzivni strah zahtijeva naknadu od 2.000,00 EUR, za pretrpljene fizičke boli i stalne vrtoglavice zahtijeva naknadu od 2.000,00 EUR, za duševne boli zbog smanjenja životnih aktivnosti zahtijeva naknadu od 5.000,00 EUR i za tuđu pomoć i njegu zahtijeva naknadu od 1.000,00 EUR, što ukupno iznosi 10.000,00 EUR. Tužitelj predlaže da sud prihvati tužbu i tužbeni zahtjev i tuženiku naloži plaćanje troškova postupka, sve sa zakonskim zateznim kamatama.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu priznaje nastanak štetnog događaja od 19. listopada 2020. i suodgovornost tuženikovog osiguranika za nastanak štetnog događaja, ali smatra da je tužitelj doprinio nastanku štetnog događaja u omjeru od 20%

i ističe da su stranke u postupku naknade imovinske štete na motociklu sklopile nagodbu kojom su uzeli u obzir taj omjer suodgovornosti. Tuženik navodi da je tužitelju na ime naknade neimovinske štete i na ime naknade imovinske štete za tuđu pomoć i njegu već isplatio nesporni iznos od 4.247,13 EUR, od čega se iznos od 398,17 EUR odnosi na tuđu pomoć i njegu. Tuženik osporava tužiteljev zahtjev smatrajući da je previsoko određen s obzirom na priloženu medicinsku dokumentaciju i odgovarajuću sudsku praksu i smatra da tužbeni zahtjev nije dovoljno obrazložen te da nema dokaza koji bi opravdavali veći iznos naknade neimovinske štete od onoga koji je tužitelju već isplaćen u mirnom postupku. Također, tuženik ističe da ne odgovara za tužiteljeva stanja koja nisu posljedica štetnog događaja i tvrdi da je tužitelj štetne posljedice mogao izbjeći da se bez odgode podvrgnuo preporučenoj operaciji. Tuženik osporava stopu zateznih kamata i predlaže da sud tužbu i tužbeni zahtjev odbije kao neosnovane, a tužitelju naloži plaćanje parničnog troška sa zakonskim zateznim kamatama.

3. Tijekom postupka radi utvrđivanja odlučnih činjenica izvedeni su dokazi čitanjem osobnog zdravstvenog kartona tužitelja i njegove medicinske dokumentacije, izjave o namirenju od 18. veljače 2021. i izvatka po transakcijskom računu.

Pročitani su tužiteljev iskaz.

Pročitani su nalaz i mišljenje medicinskog vještaka Borisa Kirina iz Bjelovara.

Pročitani su predmet ovoga suda broj K-491/2020.

Izveden je dokaz prometno-tehničkim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Zlatku Jarešu iz Daruvara.

Nije izveden dokaz saslušanjem svjedoka Dušana Zorića jer taj svjedok nije pristupio na ročišta održana 27. svibnja 2024. i 11. lipnja 2026., iako je uredno primio pozive za rasprave s upozorenjima za saslušanje svjedoka, a svoje izostanke nije opravdao. Ponovno pozivanje svjedoka na novu raspravu radi saslušanja nije bilo potrebno jer su sve sporne činjenice utvrđene preostalim izvedenim dokazima.

4. Izvedeni dokazi ocjenjeni su sukladno čl. 8. ZPP-a.

5. Tužbeni zahtjev djelomično je osnovan.

6. Među strankama nije sporno da se 19. listopada 2020. oko 19,20 sati na Južnoj bjelovarskoj obilaznici dogodila prometna nesreća u kojoj su sudjelovali tuženikov osiguranik Dušan Zorić kao vozač osobnog automobila marke Peugeot, reg. oznake BJ 537-GG, i tužitelj kao vozač motocikla marke Yamaha, reg. oznake BJ 652-IG.

Među strankama je sporno u kojem su opsegu sudionici prometne nesreće doprinijeli nastanku štete, a sporni su i opseg i visina štete koju je tužitelj pretrpio u prometnoj nesreći 19. listopada 2020..

7. Čl. 1046. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO) propisuje da je šteta umanjenje nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta). Prema čl. 19. st. 2. istog zakona pod pravima osobnosti razumijevaju se prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr.. Temeljem čl. 1089. st. 1. ZOO-a oštećenik ima pravo kako na naknadu obične štete, tako i na naknadu izmakle

koristi. Sukladno čl. 1100. st. 1 i 2. ZOO-a sud će u slučaju povrede prava osobnosti dosuditi pravičnu novčanu naknadu, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom. Sukladno čl. 1086. ZOO-a obveza naknade imovinske štete smatra se dospelom od trenutka nastanka štete, a na temelju čl. 1103. ZOO-a obveza pravične novčane naknade dospjeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga.

8. Presudom ovoga suda broj K-491/2020-3 od 28. prosinca 2020. protiv okrivljenog Dušana Zorića izdan je kazneni nalog i okrivljeni je oglašen krivim što je 19. listopada 2020. oko 19,20 sati iz nehaja kao sudionik u cestovnom prometu kršenjem propisa o sigurnosti prometa izazvao opasnost za tijelo ljudi prouzročivši tešku tjelesnu ozljedu druge osobe, čime je počinio kazneno djelo protiv sigurnosti prometa izazivanjem prometne nesreće u cestovnom prometu opisano u čl. 227. st. 2. u vezi st. 1. Kaznenog zakona. Pri tom je utvrđeno da je Dušan Zorić 19. listopada 2020. oko 19,20 sati na bjelovarskoj Južnoj obilaznici upravljajući osobnim automobilom marke Peugeot, reg. oznake BJ 537-GG, u pravcu raskrižja s Pakračkom ulicom započeo radnju skretanja u lijevo, pogrešno držeći da time ne dovodi u opasnost druge sudionike u prometu, a u tom trenutku iz suprotnog pravca zadržavajući pravac kretanja naišao je motocikl marke Yamaha, reg. oznake BJ 652-IG, kojim je upravljao tužitelj Darko Hranić, što je dovelo do udara motocikla u zadnju desnu stranu osobnog automobila i tužitelj je pao s motocikla zadobivši ozljede teške prirode u obliku prijeloma IV. – VII. lijevo, prijeloma desne podlaktice i višeiivernog prijeloma lijeve lopatice. Ta presuda postala je pravomoćna 8. siječnja 2021..

9. Iz tužiteljevog iskaza proizlazi da se tužitelj neposredno prije štetnog događaja motociklom kretao s posla kući, motocikl je vozio zaobilaznicom uobičajenom brzinom i gledao pred sebe. Kada je došao u raskrižje kod trgovine "Tokić" ispred sebe je ugledao vozilo bez svjetala i bez žmigavaca koje mu dolazi u susret i skreće u lijevo. Kočio je i pokušao zaobići to vozilo, ali vozilo je stalo na cesti pa je tužitelj motociklom udario u zadnji desni kotač toga vozila. Tužitelj opisuje da je u trenutku nesreće bila upaljena javna rasvjeta jer se već smračilo, da je imao zaštitnu kacigu i da mu je na leđima bio ruksak s osobnim stvarima. Pao je na cestu na leđa i ostao pri svijesti, ali nije mogao ustati i nije mogao pomaknuti desnu ruku. Vozač automobila odmah je nazvao policiju i hitnu pomoć, a djelatnici hitne pomoći tužitelju su stavili ovratnik, digli su ga na nosila i odvezli na kirurški odjel. Tužitelj je u nesreći zadobio otvoreni prijelom podlaktice desne ruke, slomljena su mu četiri rebra s lijeve strane, slomljena mu je lopatica i razderano mu je bedro desne noge. U bolnici je boravio 11 dana i tamo su mu zašili razderotinu na nozi i na slomljenu ruku stavili langetu. Desnu ruku operirali su mu 24. studenoga 2020. i pri tom stavili pločice u ruku, a iz bolnice je otpušten nakon 5 dana, dok ozljede rebara i lijeve lopatice tužitelju nisu operativno sanirane. Tužitelj opisuje da nakon toga nije mogao ustati i da ga je sve boljelo pa su u kuću dopremili medicinski krevet, a tužiteljeva supruga uzela je mjesec dana godišnjeg odmora i brinula je o tužitelju. Tužitelj je povremeno uz pomoć svoje supruge ustajao iz kreveta i išao u kupaonicu, tamo bi sjedao na stolicu, a njegova supruga stavljala je najlon na ozljeđenu ruku i zatim je tužitelja prala. Na isti način tužitelj je uz pomoć svoje supruge obavljao nuždu, a supruga je brinula i o njegovoj prehrani. Tužitelj opisuje da je dešnjak, da desnu ruku nije mogao koristiti jer su mu prsti desne ruke natekli pa je

sve morao raditi lijevom rukom, a nakon nesreće desnom rukom više se ne može služiti kao ranije. Supruga ga je vozila na sve liječničke kontrole i potrebna liječnička snimanja i koristio je lijekove protiv bolova. Pločice koje su mu stavljene u desnu ruku izvađene su operativnim zahvatom 24. rujna 2021., time da je kirurg termin vađenja pločica tri puta odgađao, a nakon toga tužitelj je tri tjedna išao na fizikalne terapije u bjelovarsku bolnicu, no probleme s desnom rukom ima i danas jer mu je opseg pokreta desne ruke i šake smanjen, u ruci nema dovoljno snage, ruka ga boli kada diže teret, a rukopis mu više nije uredan kao što je bio (tužitelj je zaposlen na mjesnom groblju i u opisu njegovog posla je ugovaranje sahrana i sastavljanje zapisnika).

Tužitelj u iskazu opisuje da je ranije tijekom 2003. operirao srčani zalistak, da je nakon toga operirao patelu koljena desne noge, da prilikom operacije desne ruke povodom štetnog događaja nije bio u potpunoj anesteziji, nego je dobio injekciju i tijekom operacije bio je budan, da operacija njegove desne ruke nije obavljena odmah nakon nesreće zbog tada aktualne epidemije korona virusa i zbog trenutnog odsustva anesteziologa.

10. Radi utvrđivanja okolnosti nastanka štetnog događaja i doprinosa sudionika prometne nesreće nastanku štete sud je izveo dokaz prometno-tehničkim vještačenjem koje je povjereno stalnom sudskom vještaku Zlatku Jarešu iz Daruvara. Stalni sudski vještak svoj nalaz i mišljenje sastavio je stručno i objektivno na temelju podataka koji se nalaze u spisu predmeta i u priloženom predmetu ovoga suda broj K-491/2020, a pri tom je obrazloženo odgovorio na sva pitanja i na sve primjedbe stranaka pa sud svoja utvrđenja temelji na zaključcima prometno-tehničkog vještaka. Na taj način sud utvrđuje da je primarni kontakt vozila prilikom sudara uspostavljen između stražnje desne bočne strane osobnog automobila, u predjelu spoja stražnjeg dijela stražnjih desnih vrata i prednjeg dijela stražnjeg desnog blatobrana, i prednje nešto više desne bočne strane prednjeg kotača motocikla, pri čemu su uzdužne osi vozila i motocikla prilikom primarnog kontakta međusobno zatvarale kut od oko 138 stupnjeva. Do primarnog kontakta došlo je u "T" raskrižju, gdje je brzina kretanja vozila ograničena na 50 km/h, na središnjem dijelu desne prometne trake Južne obilaznice kada se automobil stražnjim desnim kotačem nalazio neposredno prije početka traga vožnje ili struganja kotača prikazanog u situacijskom planu, dok se motocikl kretao središnjim dijelom sebi desne prometne trake Južnom obilaznicom iz smjera Slavonske ceste u smjeru Malih Sredica brzinom od oko 42 km/h i bio usporavan kočenjem. Neposredno prije primarnog kontakta, tj. u trenutku reagiranja vozača na opasnost motocikl se kretao brzinom od oko 60 km/h. Istovremeno automobil je krećući se kroz "T" raskrižje bio u lijevom skretanju u Pakračku ulicu, prepriječen preko sebi lijeve prometne trake, kretao se brzinom od oko 26 km/h i najvjerojatnije nije bio usporavan kočenjem. U trenutku kada je automobil započeo sa skretanjem u lijevo, tj. oko 1,84 sekunde prije sudara kada je automobil od mjesta sudara bio udaljen oko 13,13 metara, motocikl se kretao iz suprotnog smjera i od mjesta sudara bio je udaljen oko 28,33 metara. Kada je automobil započeo prednjim lijevim uglom vozila prelaziti preko razdjelne crte na lijevu stranu kolnika, tada je počeo predstavljati stvarnu opasnost za vozača motocikla, a to je bilo oko 1,37 sekundi prije trenutka sudara, kada je automobil od mjesta sudara bio udaljen oko 9,79 metara, dok je motocikl u tom trenutku od mjesta sudara bio udaljen oko 20,50 metara. Vozač motocikla na opasnost je reagirao kočenjem i blažim skretanjem motocikla u desno oko 1,75 sekundi prije sudara kada je od mjesta sudara bio udaljen oko 26,89 metara, a u tom trenutku automobil je od mjesta sudara bio udaljen oko 12,51 metar, što znači da je vozač motocikla na opasnost reagirao pravovremeno i pravilno, neposredno nakon što je

automobil započeo skretati u lijevo. Prema tehničkim karakteristikama raskrižja, vremenskim uvjetima i međusobnoj udaljenosti vozila vozila su vozačima bila međusobno uočljiva pa je vozač automobila prije započetog skretanja u lijevo mogao pravovremeno uočiti motocikl koji mu je dolazio iz suprotnog smjera. Do prometne nesreće došlo je jer je tuženikov osiguranik Dušan Zorić neposredno prije nastanka prometne nesreće upravljajući automobilom vršio radnju skretanja u lijevo i time oduzeo prednost prolaska motociklu kojim se iz suprotnog smjera sebi desnom prometnom trakom pravilno kretao tužitelj, a prometnu nesreću bilo je moguće izbjeći da je tuženikov osiguranik prije započetog skretanja u lijevo provjerio prometnu situaciju ispred sebe, zaustavio svoje vozilo i propustio motocikl ili da je tužitelj na opasnost reagirao intenzivnim kočenjem s obadvije kočnice u trenutku kada je motociklom bio od mjesta sudara udaljen oko 26,89 metara i da se kretao brzinom jednakom ili manjom od 45 km/h jer bi tada motocikl zaustavio oko 2,00 metra prije sudara. Na temelju provedene vremensko-prostorne analize sudskog vještaka sud utvrđuje da tužitelj prometnu nesreću u istim okolnostima ne bi izbjegao da se motociklom kretao brzinom od 50 km/h, što je dozvoljena brzina na dijelu ceste gdje se zbio štetni događaj. O posljedicama štetnog događaja u hipotetskoj situaciji da se tužitelj motociklom kretao brzinom od 50 km/h prometno-tehnički vještak nije mogao donijeti siguran zaključak jer opseg tih posljedica ne ovisi isključivo o brzini kretanja motocikla, nego ovisi i o brojnim drugim varijablama kao što su način reakcije vozača motocikla na opasnost, udaljenost motocikla od mjesta naleta u trenutku vozačeve reakcije, međusobna udaljenost automobila i motocikla u trenutku vozačeve reakcije, naletna brzina, sudarni položaj vozila, itd., pri čemu su u praksi poznati slučajevi da su jednako teške posljedice nastale i kod manjih brzina kretanja vozila.

11. Radi utvrđivanja opsega i težine ozljeda koje je tužitelj zadobio u štetnom događaju i posljedica tih ozljeda sud je izveo dokaz medicinskim vještačenjem koje je povjereno stalnom sudskom vještaku dr.sc. Borisu Kirinu, dr.med. iz Bjelovara. Nalaz i mišljenje sastavljeni su stručno i objektivno, na temelju podataka koji se nalaze u spisu i na temelju podataka pribavljenih pregledom tužitelja 22. ožujka 2025. pa sud svoju odluku temelji na zaključcima sudskog vještaka. Medicinski vještak u nalazu i mišljenju utvrđuje da je tužitelj u prometnoj nesreći 19. listopada 2020. zadobio prijelom rebra s pomakom od IV. – VII. s lijeve strane prsnog koša, prijelom desne podlaktice, višestruki prijelom lijeve lopatice s pomakom ulomaka i razderotinu u području desne natkoljenice, što predstavlja tešku tjelesnu ozljedu. Prijelom desne podlaktice liječen je operativno, a preostale ozljede liječene su konzervativno, time da je liječenje tužitelja dovršeno 25. listopada 2021. nakon kontrolnog pregleda kirurga. Nakon provedenog liječenja kod tužitelja je zaostalo trajno smanjenje životnih aktivnosti zbog umanjene prosupinacije desne podlaktice jakog stupnja, smanjene pokretljivosti desnog ručnog zgloba lakog stupnja i prijeloma rebra s pomakom s lijeve strane prsnog koša u jedinstvenom postotku smanjenja od 18% i tužitelj će morati ulagati pojačane napore pri svim aktivnostima koje iziskuju uporabu desne ruke. Prilikom ozljeđivanja i tijekom liječenja, uvažavajući i provedene operativne zahvate, tužitelj je trpio fizičke bolove jakog intenziteta u trajanju od 7 dana, srednjeg intenziteta u ukupnom trajanju od 14 dana i slabog intenziteta u ukupnom trajanju od mjesec dana. Tužitelj je trpio primarni strah jakog intenziteta u trenutku ozljeđivanja i sekundarni strah jakog intenziteta u trajanju od 24 sata, srednjeg intenziteta u trajanju od 3 dana i slabog intenziteta (u obliku zabrinutosti za ishod liječenja) u trajanju od mjesec dana. Zbog pretrpljenih ozljeda tužitelju je bila potrebna tuđa pomoć nemedicinskog osoblja u razdoblju nakon otpusta iz bolnice 25. listopada 2020. do ponovnog prijema u bolnicu 24. studenoga

2020. u opsegu od 3 sata dnevno zbog toga jer je nosio imobilizaciju i nije smio koristiti desnu ruku pa mu je tuđa pomoć trebala za provođenje osobne higijene, pripremu i uzimanje hrane, odlazak u nabavku i slično. Nakon ponovnog otpusta iz bolnice 3. prosinca 2020. tužitelju je slijedećih mjesec dana trebala tuđa pomoć nemedicinskog osoblja u opsegu od 3 sata dnevno jer tužitelj zbog mirovanja nakon operativnog zahvata ni tada nije mogao koristiti desnu ruku. Stalni sudski vještak liječničke struke u nalazu i mišljenju utvrdio je da se u priloženoj medicinskoj dokumentaciji nalaze podaci o tužiteljevom internističkom liječenju koje nije u vezi s tužiteljevim ozljedama zadobivenim u štetnom događaju. Isto tako, stalni sudski vještak liječničke struke zaključio je da je tužitelj operiran u vrijeme pandemije korona virusa i da je radi svojih srčanih tegoba dobio anesteziju u aksilarnom bloku, što znači da se anestezira samo ruka koja je operirana. U pravilu, operativni zahvati te vrste obavljaju se što je ranije moguće, no stalni sudski vještak nije mogao utvrditi jesu li postojali opravdani medicinski razlozi za odgodu tužiteljevog operativnog zahvata jer u priloženoj medicinskoj dokumentaciji nije navedeno mišljenje anesteziologa o vrsti anestezije kod tužitelja s obzirom na tužiteljeve internističke tegobe pa nije poznato zašto opisani oblik anestezije tužitelju nije predložen kada je prvi puta boravio u bolnici i nije moguće sa sigurnošću zaključivati o opsegu štetnih posljedica koji bi uslijedio da je tužitelj bez odgode podvrgnut operativnom zahvatu. Tuženik nije predložio izvođenje nekog drugog dokaza u tom pravcu pa se ne može smatrati osnovanim njegov prigovor o tome da bi štetne posljedice makar i djelomično možda bile izbjegnute da se tužitelj nakon nesreće bez odgode podvrgnuo operativnom zahvatu.

Stalni sudski vještak nalazom i mišljenjem zaključio je da su kod tužitelja vidljivi postoperativni ožiljci na desnoj podlaktici u dužini od 10 cm i 12 cm koji predstavljaju naruženje lakog stupnja koje je trećim osobama uočljivo samo ponekad, kada nosi košulje kratkih rukava. Sud ovo utvrđenje nije uzeo u obzir jer tužitelj tužbom ne zahtijeva naknadu neimovinske štete u odnosu na činjenicu naruženja.

12. Tužitelj je povodom štetnog događaja trpio fizičke bolove, strah i duševne bolove zbog smanjenja životnih aktivnosti pa zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje ima pravo na pravičnu novčanu naknadu i to prema jačini i trajanju fizičkih bolova u iznosu od 1.800,00 EUR, prema jačini i trajanju straha u iznosu 1.900,00 EUR i prema jačini i trajanju duševnih bolova zbog smanjenja životnih aktivnosti u iznosu od 2.900,00 EUR, odnosno, ukupno u iznosu od 6.600,00 EUR.

Tužitelj je nakon ozljeđivanja i tijekom oporavka do 25. listopada 2021. prema mišljenju sudskog vještaka medicinske struke ukupno trebao 183 sata tuđe pomoći. Budući da nijedna stranka nije predložila izvođenje dokaza kojim bi se utvrdila cijena radnog sata tuđe medicinske pomoći nestručne osobe, sud po slobodnoj ocjeni temeljem čl. 223. st. 1. Zakona o parničnom postupku utvrđuje da cijena odgovarajućeg radnog sata iznosi 5,00 EUR (nije sporno da tužitelj nikome nije plaćao pruženu pomoć), iz čega proizlazi da tužitelj ima pravo na naknadu štete za tuđu pomoć u ukupnom iznosu od 915,00 EUR.

Prilikom donošenja ocjene o visini pravične novčane naknade sud je imao u vidu da je tužitelj rođen 4. travnja 1965., odnosno, da se radi o osobi srednje dobi kojoj su posljedice štetnog događaja u bitnome otežale svakodnevni život i obavljanje uobičajenih poslova, tim više što je tužitelj dešnjak, a u štetnom događaju ozlijeđena mu je desna ruka.

13. Sud smatra da je tužitelj u smislu čl. 1067. st. 3., čl. 1092. st. 1. i čl. 1106. Zakona o obveznim odnosima doprinio nastanku štete. Naime, tužitelj je neposredno

prije nastanka štetnog događaja motociklom upravljao brzinom od oko 60 km/h, iako je ograničenje brzine kretanja vozila na tom dijelu prometnice bilo 50 km/h, čime je postupio suprotno pravilima propisanim čl. 12. st. 4., čl. 54. i čl. 55. Zakona o sigurnosti prometa na cestama (Narodne novine broj 67/08, 48/10, 74/11, 80/13, 158/13, 92/14, 64/15, 108/17, 70/19 i 42/20) prema kojima se vozač motornog vozila kao sudionik u prometu ne smije na cesti vozilom kretati brzinom većom od brzine dopuštene postavljenim prometnim znakom. U tom smislu sud smatra da je tužitelj doprinio nastanku štete u omjeru od 10% pa je ukupni iznos naknade štete koji tužitelju pripada bilo potrebno umanjiti za razmjerni dio tužiteljevog doprinosa nastanku štete. Iako je prometno-tehnički vještak u svom mišljenju zaključio da se u prometno-tehničkom smislu zbog većeg broja promjenjivih okolnosti slučaja ne može pouzdano utvrditi koje bi štetne posljedice za tužitelja nastale u situaciji da se tužitelj motociklom neposredno prije prometne nezgode kretao dopuštenom brzinom od 50 km/h, ta činjenica ne isključuje tužiteljev doprinos nastanku štete. Pouzdani zaključak o opsegu štetnih posljedica u slučaju da se tužitelj motociklom kretao dopuštenom brzinom mogao bi se donijeti tek nakon provedbe sudsko-medicinskog vještačenja, a stranke izvođenje toga dokaza nisu predložile pa je sud ocjenu o tužiteljevom doprinosu nastanku štete donio po slobodnoj ocjeni, uzimajući u obzir sve utvrđene činjenice.

14. Zbog svih navedenih razloga sud utvrđuje da tužitelju na ime pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje pripada iznos od 5.940,00 EUR (iznos od 1.620,00 EUR prema jačini i trajanju fizičkih bolova, iznos od 1.710,00 EUR prema jačini i trajanju straha i iznos od 2.610,00 EUR prema jačini i trajanju duševnih bolova zbog smanjenja životnih aktivnosti). Kako je tuženik tužitelju u postupku koji je prethodio ovoj parnici po navedenoj osnovi isplatio iznos od 3.848,96 EUR, sud ocjenjuje da je tužbeni zahtjev u dijelu koji se odnosi na naknadu neimovinske štete osnovan u iznosu od 2.091,04 EUR (toč. I. izreke), dok je u preostalom iznosu do zatraženih 9.000,00 EUR neosnovan (toč. III., podstavak I. izreke).

Zbog navedenih razloga sud utvrđuje i to da tužitelju na ime novčane naknade za pretrpljenu imovinsku štetu za tuđu pomoć pripada iznos od 823,50 EUR. Kako je tuženik tužitelju u postupku koji je prethodio ovoj parnici po navedenoj osnovi isplatio iznos od 398,17 EUR, sud ocjenjuje da je tužbeni zahtjev u dijelu koji se odnosi na naknadu imovinske štete osnovan u iznosu od 425,33 EUR (toč. II. izreke), dok je u preostalom iznosu do zatraženih 1.000,00 EUR neosnovan (toč. III., podstavak II. izreke).

Tuženik je tužitelju na iznos naknade štete dužan platiti zakonske zatezne kamate po stopi čija je visina određena čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23). Prema čl. 1086. ZOO-a obveza naknade imovinske štete smatra se dospjelom od trenutka nastanka štete, a prema čl. 1103. ZOO-a obveza pravične novčane naknade neimovinske štete dopijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Štetni događaj uzrokovan je naletom vozila kojim je upravljao tuženikov osiguranik pa u ovom slučaju u obzir valja uzeti i odredbe čl. 12. st. 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine broj 151/05, 36/09, 75/09, 76/13 i 152/14) prema kojoj oštećena osoba u slučaju neizvršenja obveze isplate naknade štete ili nespornog iznosa naknade štete u roku od 60 dana propisanog st. 1. istoga članka uz dužni iznos naknade štete, tj. uz dužni nesporni iznos naknade štete ima pravo i na isplatu iznosa kamate, i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva. Sud smatra da je tuženik tužitelju dužan platiti

zakonske zatezne kamate na iznos naknade štete počevši od dana donošenja ove presude jer je tim trenutkom prema cijenama u vrijeme presuđenja određena visina štete koju je tužitelj po svim osnovama pretrpio štetnim događajem.

U tom smislu odbijen je kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva za isplatu zakonskih zateznih kamata za razdoblje prije dospjeća tražbine, tj. za razdoblje od dana podnošenja tužbe 3. ožujka 2023. do dana donošenja ove odluke (toč. III., podstavak III. izreke).

15. Zbog navedenih razloga tužba i tužbeni zahtjev djelomično su osnovani i odlučeno je kao u toč. I. i II. izreke, a preostali dio zahtjeva odbijen je kao neosnovan i odlučeno je kao u toč. III. izreke.

16. Odluka o parničnim troškovima iz toč. IV. izreke temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a. Tužitelj je tužbom zatražio naknadu štete u ukupnom iznosu od 10.000,00 EUR, a ovom presudom tuženiku je naloženo tužitelju naknaditi štetu u ukupnom iznosu od 2.516,37 EUR i to iznos od 2.091,04 EUR na ime naknade neimovinske štete i iznos od 425,33 EUR na ime naknade za tuđu pomoć i njegu. Sukladno tome, tužitelj je u ovoj parnici uspio u omjeru od 25%, a tuženik je u ovoj parnici uspio u omjeru od 75%, što čini razliku od 50% i omjer troškova koje je tužitelj dužan platiti tuženiku.

Tuženik je u ovom postupku imao parnične troškove u ukupnom iznosu od 1.796,20 EUR koji se odnose na trošak zastupanja punomoćnika na ročištima 8. studenoga 2023., 27. svibnja 2024. i 11. lipnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR za svako ročište, sastav podnesaka od 19. ožujka 2025. i 2. veljače 2026. u iznosu od 200,00 EUR za svaki podnesak, PDV-a na te iznose u iznosu od 250,00 EUR i predujam za prometno-tehničko vještačenje u iznosu od 546,20 EUR. Ti troškovi bili su potrebni za vođenje parnice i odmjereni su prema važećoj Odvjetničkoj tarifi, a tužitelj je tuženiku razmjerno uspjehu u sporu dužan platiti 50% tih troškova, tj. iznos od 898,10 EUR.

17. Zbog toga je odlučeno kao u izreci.

U Bjelovaru 27. srpnja 2026.

Sudac
Miroslav Borković

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi ovome sudu u tri istovjetna primjerka.

Broj zapisa: **9-3088b-44cb6**

Kontrolni broj: **03fe4-f8282-0c338**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.